

Şeytan Kınaları

— n.kaygısız · 30 Ekim 2011

çocuktuk
kayalara tutunmuş
yosunlardan
şeytan kınaları yaktık
çocuk ellerimize
saatler sürmedi..
uçtu kınalar avuçlarımızdan,
düşler gibi...

bir çınarken umutlarımız
bir sarmaşık gibi
yanlış dallara tutundu ellerimiz,
büydük.

dere kenarlarında
çamurdan
dedem evleri yaptık.
bin hayalle süsledik,
tek göz odalarını
yıkıldılar en küçük dokunuşlarla
yüreğlerimiz gibi...

umarsızlık dem tuttu
sayrılı düşlerimizde
gölgesinde büyüdü güneşin.
kendimiz olamadan
hepimiz olamadan,
ya sen
ya ben
ya ötekiler olduk...

yabanıl eller yokladı
sevgiyi ve kardeşliği
yabanıl eller öteledi düşlerimizi..

zaman
kör bir testere gibi
acıtarak biçti dallarımızı..

büyüklerimizin resmini asarken duvara
farkında olmadık,
onlardan evvel göçtüğümüzün.
bu diyarlardan
dostluklardan
insan olmaktan
onlardan önce gittiğimizin..
farkında olmadık.

bir çınarken umutlarımız
bir sarmaşık gibi
yanlış dallara tutundu ellerimiz.
büydük.

23/07/2010

kiraz